

24 de Gener de 2011:

Arribe a l'aeroport de Dublín a les 8 de la vesprada, només sortir d'agafar l'equipatge se m'acosta John: *Hi Rosa, Do you remember me?*

El pare, és un home prim, alt i amb una cara d'irlandès total. Pugem al cotxe i durant el viatge me n'adone que el meu anglès no és tan roïn com em pense. Parlem sobre l'oratge (típic), la carretera (a l'esquerra) i la família (normal). Arribem a Malahide, i estan esperant-me els xiquets que se'n van dormir. La xiqueta fa una cara estranya quan li done dos besades i la mare li explica que això és normal a València. Aquí és donen una abraçada i un bes.

Els xiquets se'n van al llit i passem al menjador a parlar una miqueta. La conversa flueix amb normalitat. *That's great!*

25 de Gener de 2011:

Primer dia amb la família, el pare té pressa per dur als xiquets, em diu que l'acompanye i veig el poble. Em pose a investigar, em faig un té, em canse i decideisc tornar a casa, però no és tan fàcil. Em perd, pegue voltes i voltes i camine durant dues hores fins trobar el caminal que du a la zona on viuen. Ara ja conec els voltants.

Arribe a la casa on la mare m'espera per ensenyar-me la casa i explicar-me com va tot més o menys. És una casa prou gran, tinc una habitació i un bany. Tenen un menjador gran, un saló que sols gasten a estiu amb vistes al riu que passa per davant de casa i que, segons m'han contat, és desborda alguna vegada, coses que passen. També hi ha un menjador més petit que sols utilitzen en "*special occasions*". Els nens dormen junts i la nena té una habitació pròpia. Hi ha altra habitació per a convidats on juguen els xiquets. Estic fent-me una experta en el Super Mario Bross. Quasi tota la casa té moqueta i ací van amb els calçetins tot el dia netejant el terra.

I finalment em mostra el que serà el meu propi cotxe! Diuen que divendres anirem a provar-lo i així practique. Son les 5 de la vesprada i ja és fosc, jugue amb els nens i m'invente un joc que fins ara no em parat de repetir.

26 de Gener de 2011:

Acompanye la mare a dur els nens a l'escola i prenc nota del camí, 20 minuts amb cotxe per anar i 20 per tornar. Duem els gossos a la platja per a que córreguen i no

donen pel sac a la nit. La platja és fenomenal i hui fa sol. Tornem a casa, dinem alguna cosa, la mare se'n va i ve el pare.

Jugue amb els nens i aprenc el funcionament de toooooooooots els electrodomèstics que no son pocs (a ma casa no tinc ni la meitat així que imagineu-vos la meua cara quan veig una gerra que calfa aigua per al té, tot ple de botons).

Tercera nit. Hui la conversa és prou interessant. Una de les dues persones de la parella és catòlica i l'altra protestant, eduquen els fills en el catolicisme i la filla en el protestantisme, fan molta broma amb la mescla de les dues religions i em fan veure que estic a una casa molt oberta i tolerant. Jo parle de la meua família, ells parlen de la seua i dels seus treballs. Com ja us he dit, una família ben avinguda però humils, us ho assegure, cada gest i cada detall i altres tantes accions ho denoten.

27 de Gener de 2011:

Cap de setmana i ànims amunt. Han convidat a una ex au pair que tenien abans, va estar amb aquesta família durant 12 mesos. Un detall que em fa pensar que aquí s'està molt be. Anem a recollir-la on treballa actualment. Jacqui és nord americana, de Califòrnia, té 23 anys i està com una regaora! Te molt bona relació amb la família i du els nens tots els divendres a passejar.

Sopem tots junts i Jacqui crida a una amiga francesa a vindre. Parlem, riem i després les jovenetes ens en anem a un Pub molt pintoresc i eclèctic però a les 12 i mitja de la nit tancat i tots a casa.

28 de Gener de 2011:

Agafe el cotxe! M'han instal·lat un GPS per a que no em perda, tot un detall. Açò de l'esquerra és un poc complicat però li agafe el caure de seguida i no se perquè però pensé que és millor conduir per l'esquerra, quan passe més temps sabré el motiu, supose.

Hui no m'abelleix massa eixir, tinc nostàlgia i morriña així que vaig al poble, em compre unes bambes per a córrer i caminar per ací, un gorret per al fred i sabó i altres coses d'endreç. La gent de les tendes és mostra amable, amistosa i comprensiva, em corregeixen per ajudar-me a expressar-me i tot.

Em quede a casa i vegem una peli en anglès. Quan duga uns mesos me la tornaré a posar perquè m'ha costat la vida! Tenen una col·lecció de pel·lícules prou bones però per ara prefereisc posar-me alguna de les meues.

29 de Gener de 2011:

Diumenge de pluja, com que no tinc res a fer i és el meu cap de setmana lliure agafe el cotxe i me'n vaig a visitar Irlanda per practicar un poquet heheheh. Açò d'estar massa

temps sola em preocupa, faig comentaris al vent i més dels que m'agradaria. Però millor que amb mi mateixa amb ningú!

Faig una volta per les platges i penya-segats que hi ha aquí, és fantàstic però fa un vent de collons, se'm trenca el paraigües, em xope tota i prenc la decisió que ja ho tinc bé per hui. Faig un intent de visitar unes cascades però és tard, és fa fosc i el fred comença a apretar. Arribe al poble, vaig a un Coffe Bar i em faig un bon té calentet. He vist que hi han espanyols per ací però per ara no m'interessa.

30 de Gener de 2011:

Hui ja he dut els nens a classe i els he recollit a més de posar llavadores, planxar i netejar la casa una miqueta. No se com serà això de tindre fills però la roba que embruten és impressionant, açò no s'acaba mai!! I calcetins per parar un carro!

Aquesta vesprada he anat a apuntar-me a una acadèmia d'anglès, m'han fet un examen i m'han posat a l'intermig alt, fenomenal. Ací fan exàmens totes les setmanes, hauré d'aplicar-me.

No us penseu que pensé escriure aquestes parrafades tant sovint. M'heu pillat inspirada i amb ganes de contar les primeres sensacions.

No us preocupeu molt per mi, vaig acostumant-me a açò i tot va sobre rodes. Pense que el mes dur ja ha passat i ara és anar fent-se. Em canse de pensar tant en anglès però la velocitat d'aprenentatge és increïble, no se perquè no ho vaig fer abans.

Ja sabeu on estic. Molts abraços i besos a tots, us trobe molt a faltar. La terreta és la terreta i això no ho canvie per res del món.

Dublin, febrer de 2012